

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

In die bona, nisi memores mala, non erit dies bona. Et in die mala, si
memores bona, non erit dies mala.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Si quid interdum sensibus licite indulgetur, non ut sensuale est, sed ut est licitum, accipiendum est.

In 1. parte, Feria 5. hebdomada 5. post Epiphaniam.

Et ecce vox de nube dicens: Hic est filius meus dilectus, In quo mihi bene complacui, ipsum audite.

Nullus est Christianus, qui non credat Christum esse filium Dei: Et vix est ullus Christianus, qui hoc verè credat.

Stupenda hæc Veritas sapius incalcanda. Declaratur in 3. parte.

In Festo Transfigurationis, sexto Augusti.

ET descendentibus illis de monte præcepit eis Jesus dicens: Nemini dixeritis visionem, donec Filius hominis à mortuis resurgat.

Humilitati cuendæ tutius est, vix de se quam vel humiliter loqui.

In hac 2. parte, Sabbato hebdomada 1. post Octavam Pasche.

Hæc sunt, quæ aliunde huc transferri possunt, & fructuosè sigillatim considerari. Sed quemadmodum in solemnioribus regni Comitibus, quid potissimum pertractetur, inquitur; Ita in singulari hoc Conventu, ubi ex omni pene hominum statu, adsunt Viri delecti cum Christo Domino; quid simul tractent, quid conferant, quid loquantur, hoc imprimis videtur exquirendum & perpendendum. Sic autem sanctus Lucas refert:

Luc. 9. Et dicebant excessum eius, quem completurus erat in Ierusalem.

Id est, saluiferam Passionem, ait sanctus Cyrillus. Quod certè mirum, cum hæc duo Mysteria tantopere diversa sint, atque inter se discrepantia. Sed propterea sic sapienter à Domino factum est istud, ut inde MODERATIONEM ANIMI, quæ non minus rara est inter homines, quam illis est necessaria disceremus. Sic itaque miruam, quæ inter utrumque Mysterium interest, oppositionem spectare convenit, ut quæ inde praxis ad illam Moderationem in quocunque statu, prospero vel adverso retinendam, elicitur; vel maximè perpendamus. Quem in finem, hæc visa est magis opportuna VERITAS PRACTICA quæ ad alias adjiceretur, & singulari studio pensaretur:

Haynesius Pars 2.

In die bona nisi memores mala, non erit dies bona.

Et in die mala si memores bona, non erit dies mala.

RATIO EST, Quia diem esse bonam aut malam non aliter conseri debet, quam si dies in profectum animi, vel defectum cadat.

Sed non aliter dies in profectum aut defectum cadet, quam si in die bona memores mala: aut in die mala memores bona.

Ergo nec aliter erit dies bona vel mala. Ac proinde ex sapientis consilio & ex mplo Christi Domini, In die bonorum ne immemor sis malorum: & in die malorum ne immemor sis bonorum.

Ecclesi. 11.

I. P U N C T U M.

CUM opposita juxta se posita magis elucescant; erit operæ pretium hic ante omnia sic inter se conferre duo illa Sacra Mysteria Transfigurationis & Passionis Christi Domini, ut, quæ apparebit evidens oppositio, lucem & splendorem utrique auget. Primum igitur expendere oppositionem.

De Transfiguratione dicitur, Resplenduit Math. 17. facies eius sicut sol, & vestitus eius albus & resplendens; & qui cum eo erant, evigilantes viderunt maiestatem eius: De Passione verò, Non Mare. 9. est ei species neque decor, quoniam absconditus est Luc. 9. vultus eius & de spectus, unde nec reputavimus eum. In Transfiguratione, sic Pater auditur 1s. 53.

de Filio, Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui; In Passione verò sic Filius auditur de Patre, Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? In Transfiguratione resplendet medius inter duos insigniores Prophetas, qui & ipsi videntur in maiestate; In Passione verò medius inter duos latrones, qui crucifixi sunt cum eo. In Transfiguratione, Bonum est nos hic esse, clamant Apostoli; In Passione verò omnes eo relicto fugerunt. In Transfiguratione beatitudo animæ redundat in corpus & vestimenta; In Passione tormenta corporis in ipsam resluunt animam; & quoad partem inferiorem, omni privant solatio.

DEINDE verò quantum à se invicem elucescant, intueri; Transfigurationi quidem confert Passio, quòd in illa nihil nisi de morte Christi agatur: Quæ res omnium, quæ tractari possent, cum sit gravissima, nò medio-

etcia

crem Myſterio dignitatem affert. Paſſioni autem Transfiguratio multum deſervit, quia ex Transfiguratione magis apparet, quantum honoris & beatitudinis Chriſtus Dominus ſibi detraxerit, ut pati poſſet: niſi enim ſplendorem illum retinuiſſet, ut corpus ſuum paſſibile redderet, ſic ſemper & ubique fulgere poterat ut in monte Thabor. O quam diverſi ſunt ſenſus Chriſti & hominum! conqui- runt undiq; homines ſubſidia corpori ne pa- riam lætis, tam triſtia: tam iucundis tam a-

Luc. 23.

rata immitcentur: Ut ſcilicet, *In die bonorum non ſit immemor malorum*; ſicut in Cruce de Paradypo loquitur cum latrone, *ne in die malorum ſit immemor bonorum*. O præclarum documentum ad æqualitatem animi in tanta rerum varietate conſervandam! Non egebat quidem Chriſtus hac cautione, ut ſe in ea contineret, cum non eſſet mutabilitati & inconſtantia ſubjectus ſicut cæteri homines; ſed cum eſſet noſtrum Exemplar, ſic nos efformare voluit, ut à bonis & malis eventibus cave- remus. Non eſt autem aptior cavendi modus, quam ſi in die bonorum non ſimul immemores malorum; nec in die malorum oblivifcimus bona. Neque ad hanc memoriam excitandam videtur aliquid fore opportunius, quam ſi id plenè perſuaſum habuerimus, quod hic proponitur, diem bonorum non eſſe alioquin bonam diem, niſi ſimul mala memorentur: aut diem malorum non eſſe malam, ſi bona pariter memorentur.

Sic autem facile perſuadetur Chriſtiano, qui nihil in bonis aut malis ducere debet, quam quod in proſectum animi vel defectum cadit; ſeu quod idem eſt, nihil bonum homini, niſi quo verè bonus & beatus eſt; nihil verè malum, niſi quo malus & miſer efficitur in omnem æternitatem: Hoc eſt enim unum neceſſarium, cui quantum proſunt aut obſunt cætera, tantum verè bona vel mala ſunt. *Quid enim proficit homo, ſi lucretur univerſum mundum, ſe autem perdat, & detrimentum ſui faciat?* Hæc omnia ſanctis in bona, inquit Sapiens, ſic & impiis & peccatoribus in mala convertentur. Cui conformiter Apoſtolus, *Omnia magna mundi, conquinatis autem & in-*

Luc. 9.

Eccleſi. 39.

Tit. 1.

fidelibus nihil eſt mundum; quaſi dicerent; In tantum quolibet bona vel mala ſunt, in quantum his homo bene vel malè utitur; In quantum bonus vel malus ex eorum uſu efficitur. O ſi hac horâ, ſi hac conſideratione bene uteris, quam tibi bona eſſet!

II. PUNCTUM.

SED non aliter dies in proſectum tuum ſpiritualem aut defectum cadet, quam ſi in die bonorum memores mala, aut in die malorum memores bona.

Tria hic diſtinctè revolvenda: Primum eſt, diem bonam ſive bonorum dici, quando eveniunt, quæ proſpera dicuntur, diem autem malam aut malorum, quando quæ adverſa putantur, incidunt. Secundò tunc eſſe proſectum ſpiritualem, quando animus in proſperis aut adverſis ſe ira continet, ut neque nimis exulcet & efferatur, nec nimis ſe abiciat & deprimatur; ſed æquâ lance omnia perpendendo, unum in omnibus ſpectet Deum. E contra verò tunc eſſe defectum, quando in alterutrum horum extremorum animus rapitur. *In quantam tribulationem deveni, & in quos fluctus triſtitia, qui iucundus eram & dilectus in poteſtate mea.*

Tertiò denique non aliter melius animum contineri in proſperis aut adverſis, quam recordatione contrariorum: Sic enim continetur, ne ſe totum dedat lætitiæ vel triſtitia, quod eſt unicum medium evitandi exceſſus, & peccati cujuſlibet in alterutro fortunæ ſtatis aut reſtantis ſtatu; Quod fuſè & egregiè ſanctus Gregorius docet, in illa verba Job, *qui fecit ventis pondus, & aquas appendit in menſura.*

Sicut enim propterea excedit animus gaudente vel mœrèndo, quia in occasione gaudij vel mœroris totum ſe abiciit in illos affectus inordinatos, nullamque aliam ſuſcipit cogitationem quam eis conformem & agnam, ſic planè ſi revocetur ab illo æſtu & impetu, in quem ſe totum rapi ſinit, remedium malo afferetur. Revocatur autem per memoriam & repræſentationem bonorum in die malorum, ut è contra: ſic enim animus inordinatus diverſa cogitando dividitur, & diviſus facillimè temperatur, ad eamque moderationem redit, in qua virtus eſt poſita. *Qui enim quantum vis lætus & gaudens, ſi extre-*

Job. 28.

L. 19. Mor.

c. 5. & 6.

Eccl. 18

Lut. 16.

sa vitæ recogitet, si mortem, si iudicium, nõ illicò lætitiæ modum ponat ? quis animo mœrens & abjectus aliquam mœroris sui partem futura Beatitudinis recordatione non sētiat evanescere vel mitigari ? *Mement*, inquit Idem Sapiens, *paupertatis in die abundantia, & necessitatum paupertatis in die divitiarum. Itāne meministi ? Fili recordare, quia recepisti bona in vita tua.* O tūm infausta, & in fugifera recordatio, sed modò utilis & opportuna !

III. PUNCTUM.

In die igitur bona nisi memores mala, non erit dies bona : & in die mala, si memores bona, non erit dies mala ; Quia videlicet non est bona nec mala dies, nisi cum inde boni aut mali sumus, nisi cum inde meliores aut peiores evadimus : Vix autem possumus esse meliores in die bonorum, nisi adversa memoremus, quibus animus à nimia effusione contineatur, & in virtutē subsistat : neque etiam peiores in die malorum, si bona quædam & prospera revocentur in mentem, quibus ipsa mens sustēretur, ne in extremam ruat tristitiam, & inordinatos alios motus ; ac proinde sicut iam supra visum est, sic utrumque semper est temperandum, ut nec pura prosperitas, nec mera obversetur adversitas.

Videte itaque, inquit Apostolus, quomodo cautè ambuletis, non quasi insipientes sed ut sapientes, redimentes tempus, quoniam dies mali sūt, propterea nolite fieri imprudentes, sed intelligentes quæ sit voluntas Dei ; quasi dicat, in hoc apparebit Sapiens ab Insipiētē, si cautè & prudenter ambulet : tunc verò cautè ambulare

consequitur, si ex quotidianis eventibus proficiat, cum alioquin dies mali sint, nisi sic proficiat, ac denique ut sic fructuosè proficiat, attendat necesse est ad divinam Providentiam & voluntatem, quæ sic spectari debet in adversis & in prosperis, ut adversa omnia velimus, quia sic Deus illa vult, nec ulla velimus prospera, nisi quia sic ille vult. *Si bona suscepimus de manu Dei, mala quare non suscipiamus.* Sicque vicissim sentiendum & dicendum : si mala suscepimus de manu Dei, bona quare non suscipiamus ? Ubi tamen adverte, quod quantò facilius est de bonis dicere, quod ea de manu Dei suscipimus, tantò difficilius est id verè sentire : Cum enim naturali affectu erga bona propendamus, vix illum affectum ita purgamus ut non magis bona diligamus, quia nobis bona sunt, quàm quia Deus illa vult. *Quamobrem in id præcipuè vigilandū ; sicut Domino placuit, ita factum est. SICUT fuerit voluntas in caelo, sic fiat.* Vide in 1. parte diē 9. 10. 11. & 12. Januarij.

Si quid porro desideres amplius huius universim confirmandæ Veritati, recole historiā, quæ à Taulero refertur de homine mendico, cui cum Theologus quidam præcaretur prosperum diem, respondit se nullam unquam adversam habuisse, cum à Deo cuncta se accipere semper cogitaret : qua de re fusissimum inter eos habitum est colloquium. Refert & Corneliū à lapide in caput 2. ad Romanos.

Videri etiam potest Dominica 4. post Pentecosten in 3. parte. Ubi hæc habetur Veritas.

Nisi te humilies in prosperis, prospera te humiliabunt.

HAC HEBDOMADE, Quidquid in Olivarum horto, dum capitur à Judæis Dominus, gestum aut dictum fuit, recensetur.

FERIA SECUNDA.
DISCIPVLIS A SOMNO
Excitatis, appropinquantem Passionis horam
& traditorem Christus denuntiat.

Ecce appropinquavit hora, & filius hominis tradetur in manus peccatorum : surgite, eamus, ecce appropinquavit, qui me tradet. Matth. 26.